

عنوان مقاله:

واکوی تکنیکهای پرداخت درون مایه در داستانهای کوتاه غاده السمان با تکیه بر نظریه‌ی آشنایی زدایی وکتورشکلوفسکی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدصادق ضرونی - دکترای زبان و ادبیات عربی، مدرس دانشگاه و دبیر عربی ناحیه یک اهواز

مهديه مزوری - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات عربی، دبیر عربی ناحیه یک اهواز

خلاصه مقاله:

مضمون یا درون مایه به عنوان خمیر مایه ی نوشتن داستان، ماندگارترین عنصری است که با سیر در خلال یک اثر ضمن پیوند موقعیت های مختلف، زمینهای اهتمام و التذاذ هنری مخاطب را نیز فراهم می آورد. بر این اساس منتقدان ادبی، داستان خوب را داستانی می دانند که درون مایه ی آن به خوبی پرداخت شده باشد. ادبای فرمالیست نیز ضمن تاکید بر اهمیت این عنصر، چگونگی بیان آن را محور پژوهشهای خود قرار داده و معتقدند که اگر شیوه های نوین بیانی و آشنایزادینده ی نویسنده نبود، موضوعاتی مانند عشق، مرگ، تنهایی و... که از دیرباز دست مایه ی شاعران و نویسندگان بسیاری بوده است، فرسوده شده و برای مخاطب جذابیتی نداشتند. در این راستا نویسندگان زن عرب زبان نیز همواره تلاش کرده اند که با استفاده از شگردهای مختلف هنری و زبانی از قافله ی نوآوری و آشنایی زدایی عقب نمانده و گرد و غبار عادت و کهنگی را از چهره ی آثار ادبی خود بزایند؛ اما در این میان بررسی و تحلیل آثار غاده السمان (شاعر داستانهای کوتاه عربی) که با قدرت تخیل و زبان آوری خویش آفاق لفظ و معنا را درنوردیده است، لطفی دوچندان دارد؛ بنابراین پژوهش حاضر با واکوی سطوح مختلف درون مایه ای، شگردهای پرداخت این عنصر را در داستانهای کوتاه وی بررسی کرده و بر این باور است که غاده را می توان در میان نویسندگان زن معاصر عرب حادثه ای ناساز و نامنتظر دانست که برای اولین بار توانسته است با آشنایی زدایی از کارکرد معمول و مالوف عناصر داستان، درون مایه را که یک عنصر محتوایی است به گونه ای بدیع بپروراند که فردیت محتوایی آن به دست مایه ای هنری و فرم شناختی مبدل گردد.

کلمات کلیدی:

داستان کوتاه، ادبیات زنانه، آشتاز دای، مضمون پرداز، غاده السمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1528537>

